

MONOGRÀFICS D'ACTUALITAT

'Al pas de la tarda'
Ràdio 4De dilluns a divendres, de
dotze a una del migdiaMontserrat Minobis,
directora**"Una emissora pública
ha d'apujar el grau cultural
de la gent"**

Montserrat Minobis defineix el programa que dirigeix des de fa quatre anys com a "programa d'informació i divulgació dels actes culturals que es fan al país". Això no treu que de vegades faci incidència en notícies de fora de Catalunya, com quan, recentment, Lisboa ha encetat la capitalitat cultural europea.

Pel que fa al contingut, procura fer-lo monogràfic: el dilluns, tot el que fa referència al món de l'espectacle; el dimarts, les arts plàstiques; el dimecres, la música, i el dijous, la literatura. El divendres el destina a "una mica de poti-poti", segons l'actualitat, "o al que em vingui més de gust", o també a fer una entrevista més llarga a un autor o una autora que hagin acabat de publicar una novetat literària. A més, cada programa comença amb una connexió amb les emissores de Girona, Lleida i Tarragona, "perquè els companys i companyes d'allà ens informin en directe de l'actualitat cultural del dia", coincideixi o no amb el tema monogràfic.

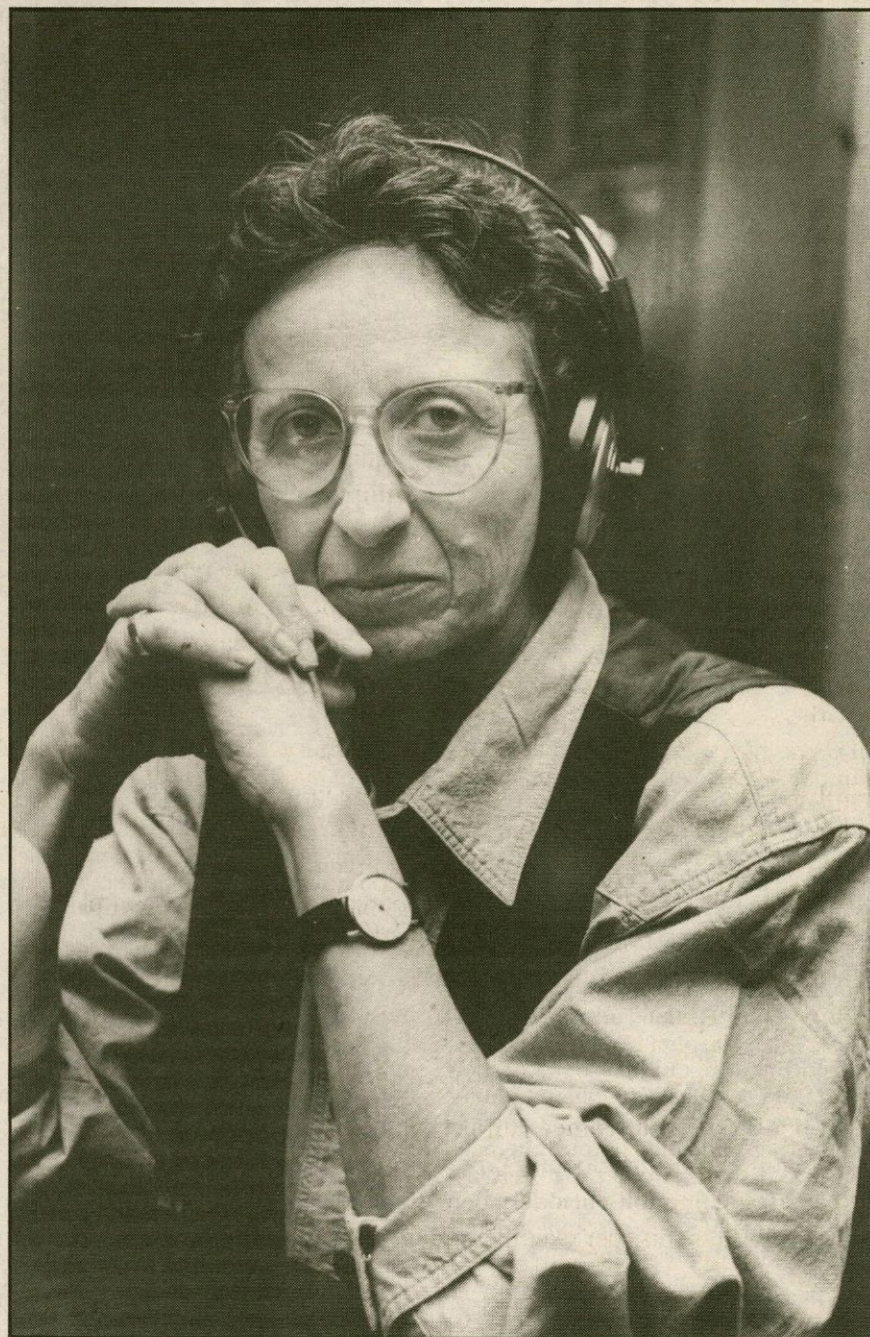
Reconeix que, tret d'aquestes connexions, "la major part de la informació és de Barcelona ciutat", però també vol deixar ben clar que procura fugir dels tòpics: "Al costat d'un acte institucional, faig que hi hagi una galeria d'art, per exemple, que no coneix gaire la gent, i que té una exposi-

ció d'una certa rellevància, encara que l'artista no sigui prou conegut. Penso que també aquests actes hi han de tenir cabuda."

La directora d'*Al pas de la tarda* no oculta que hi ha coses que li interessin o la motiven més: "Per exemple, no he deixat passar per alt el Dia Internacional de la Dona. Em fan gràcia aquelles coses que afecten bàsicament les dones, o tot allò que implica la cultura i la llengua del país." Una altra de les debilitats, en l'aspecte emotiu, és la seva comarca nadiua, l'Empordà, i la gent d'allà que pinta o hi fa música.

Per a ella, no tan sols té sentit fer programes culturals a la ràdio, sinó que "les emissores de ràdio i de televisió públiques tenen l'obligació de millorar l'intel·lecte de la gent del país. El grau cultural és mitjà, tirant a baix, més aviat, i hem d'intentar apujar-lo, i donar l'oportunitat a la gent que ens escolta de conèixer coses noves: llibres, concerts... A mi em sembla que la funció d'aquests programes culturals és estimular la curiositat de la gent per saber més coses..."

Troba que l'horari d'emissió del programa és bo: "És un dels millors. La franja del matí és la bona de la ràdio." Tot i així, li sembla que hauria de tenir més projecció i difusió. "Estem passant una època de vaques mages en aquesta casa", es plany. El seu programa ideal seria aquell en què pogués disposar d'un equip de gent suficient per elaborar les notícies i fer reportatges: "Això ara ho podem fer en poques ocasions. L'ideal seria que pogués tenir especialistes en tot." Com a consol, a part de Carles Cuesta, assignat al programa, té un conjunt de col·laboradors prou notable: Daniel Giralt-Miracle, en arts plàstiques; Anna Maria Moix, en literatura; Ruiz de Villalobos i Marta Selva, en cinema; Pablo Dalmasas, en *music-hall*, i Mercè Recasens, que cobreix la informació de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.

Montserrat Minobis

21

AVUI

23/04/94

L'APARADOR DELS INFANTILS I DELS MÉS VENUTS

'L'aparador'
Catalunya RàdioDe dilluns a divendres, de
quatre a sis de la tarda.Espais dedicats als llibres,
els dimarts, entre un i dos
quarts de sisNeus Bonet,
directora
Teresa Duran,
comentarista llibres
infantils i juvenils
Ada Castells,
comentarista 'best
sellers'**"Sempre ens truquen
oients per demanar la
referència d'un llibre"**

El resum de continguts i propòsits de *L'aparador* que fa Neus Bonet és aquest: "Vol ser un programa de divulgació, d'entreteniment i cultural, bàsicament centrat en el

comentari de llibres, en el teatre i en tot un seguit de temes divulgatius, com novetats científiques, etcètera."

En el teatre, a part de donar publicitat a tot el que es fa a Catalunya, en general, es fixa sobretot en l'*amateur*. I, pel que fa als llibres, va triar aquests dos aspectes perquè "un, la literatura infantil i juvenil, estava absolutament abandonat. A més a més, té molt públic potencial. L'altre, el dels més venuts, perquè te'ls trobes sempre a tot arreu i mai no saps ben bé quin comprar-ne. Tothom s'hi apunta, però no només per al típic viatge de tren, sinó que els llegeix molta gent".

Neus Bonet creu que, al cap i a la fi, "el missatge subliminal d'aquest programa és: llegiu". Per això, a banda dels dos espais fixos, fa entrevistes a escriptors i escriptores. I remarca que totes dues comentaristes trien elles de què parlaran, "entre altres coses perquè són les especialistes en la matèria".

Teresa Duran, que ja havia fet altres espais a Catalunya Ràdio sobre el mateix tema, fa una tria temàtica per als llibres destinats als més joves: "Agafo un determinat tema quan veig que en tinc prou, de títols, per a totes les

edats, i que tinc també prou autors de fora i, sobretot, autors d'aquí. Perquè aquesta sí que és una prioritat, que sigui en català i que les traduccions siguin bones." Ha triat el criteri temàtic "perquè no era tan usual i em permetia més fer alguna cosa a favor del llibre infantil i juvenil".

El criteri d'elecció dels *best sellers* d'Ada Castells és el contrari,

pel que fa als temes: "Precisament intento que siguin diferents, perquè penso que l'audiència és també molt heterogènia." El mateix terme de *best seller* és pres en un sentit molt ampli: "Tant podem parlar de *best sellers* de qualitat, com Hrabal, Eco o Kundera, com dels típics, com ara Crichton, i també d'autors catalans, dels que venen més, com Sergi

Pàmies o Quim Monzó."

Teresa Duran opina que a la majoria de mitjans es dona molt poca informació sobre els llibres que són la seva especialitat, i troba la ràdio el mitjà més càlid, més immediat, en què hi ha més resposta dels oients: "La televisió, pel que fa al treball, és antipàtica."

Precisament, la directora de *L'aparador* indica que, de resposta dels oients als dos espais de llibres, n'hi ha sempre: "Continuament, cada dimarts, algú ens truca per demanar la referència d'algun llibre. Fins i tot aquí a la casa s'ha creat el mecanisme que em preguntin, per exemple: «Què he dit l'Ada de l'últim del Crichton?» I també, personalment, he de reconèixer que l'aspecte de la literatura infantil i juvenil el tenia molt poc apamat, i ara m'és molt útil, a mi i tot, a l'hora de fer regals..."

Teresa Duran, Neus Bonet i Ada Castells

CRISTINA CALDERER